

naar vi endelig skal give denne Lov, vil vi gøre den saa ubehagelig for Folketinget som muligt. Jeg kunde forstaa det, hvis det var Højre i Landstinget, der havde taget dette Standpunkt, men det har i ikke ringe Grad forundret mig, at der paa alle de Omraader, jeg her har nævnt, har været Enighed mellem Socialdemokrater, Radikale og Højre. Naar Talen er om at gøre — jeg vil gerne have Lov til at sige: en Uret god mod de Enker, der i saa mange Forhold, hvor det drejer sig om den Maade, hvorpaa det offentlige tager paa dem, har haft Grund til at sammenstille sig med de Mødre, der har Børn udenfor Ægteskab, skulde vi ikke være saa smaalige at sige, at hvis det bliver nødvendigt en Gang at give en saadan Enke 50 Kr. af Hjælpekassen, fordi hun paa Grund af Sygdom, eller hvad det nu maatte være, ikke kan klare sig med det Underholdsbidrag, hun har faaet, skal hun enten gaa paa Fattigvæsenet eller Resten af Tiden, indtil hun faar Børnene fra Haanden, som man siger, have Hjælp af Hjælpekassen. Naar en Enke har bestræbt sig for at klare sig med det, hun faar for hvert Barn, er det at tage paa hende med haard Haand, naar man, saa snart hun trænger til en Smule udover det, hun modtager, formener hende Adgang til at faa det, endogsaa af Hjælpekassen.

Jeg har ikke kunnet undlade at gøre opmærksom paa de efter min Mening meget uheldige Bestemmelser, der i Landstinget er indsat i Lovforslaget. Jeg overser ikke, at naar Højre, Socialdemokrater og Radikale er enige om, at saadan skal det nu være, og at Lovforslaget i denne Skikkelse er langt at foretrække for det, der blev vedtaget af Folketinget, vil det selvfølgelig være betænkeligt at sige Nej til det hele. Men saa er Udsigterne til at faa Lovforslaget forandret heller ikke store. Om man helt skal opgave et Forsøg paa dog at faa nogle af dets værste Mangler afhjulpet — i saa Henseende er det i høj Grad det høje Tings Medlemmer og dets Partier, der maa træffe Afgørelsen. Jeg vil haabe, at man, hvilken Stilling dette høje Ting end maatte tage til Lovforslaget, dog fra alle Sider vil erkende, at vi ikke tør lade Rigsdagssamlingen gaa til Ende uden at gøre et alvorligt Forsøg paa at faa dette Lovforslag gennemført, som efter

min Mening burde have været gennemført for længe siden, og som, hvad jeg beklager, har ligget saa længe i det andet Ting, at der er levnet dette Ting saa faa Dage, som der antagelig er tilbage af Samlingen. Jeg vil haabe, at der er god Villie hos alle til at benytte disse Dage til at gøre et Forsøg paa, om det var muligt at faa nogle af de værste Brøst rettet, idet man stadig har for Øje, at det vil være en Uret mod de mange Enker og mod de over 20,000 Børn, som vilde faa godt af Loven, om ogsaa denne Rigsdagssamling skulde gaa til Ende, uden at der er kommet noget ud af Sagen.

Brorsen: Efter det udførlige Foredrag, den højtærede Indenrigsminister har holdt, kan jeg fatte mig meget kort, saa meget mere, som det jo nu kommer an paa, at vi gør et alvorligt Forsøg paa at faa en Overenskomst med Landstinget, saa dette Lovforslag kan blive gennemført i Aar.

Det er jo lang Tid siden, vi har set Lovforslaget. Det var, saa vidt jeg husker, i Februar Maaned 1912, altsaa for over et Aar siden, det blev vedtaget her i Folketinget ved tredje Behandling, og der var naturligvis adskillige her i Tinget, som meget ønskede, at der havde været en Mulighed for at faa det vedtaget og op-højet til Lov allerede i sidste Rigsdagssamling. Vi erfarede imidlertid ret snart, at man i Landstinget var ret uvillig til at fremme Lovforslaget i sidste Samling, og det har ogsaa forlydt indtil for ganske nylig, at man i Aar nærede store Betænkeligheder og egentlig ikke var til Sinds at ville gøre noget ved Sagen. Naar man nærmere skulde se paa, hvad der har bidraget til henimod Slutningen af Samlingen at sætte en lille Smule Liv i Sagerne, sætte Skub i Arbejdet oppe i Landstinget, saa Lovforslaget igen kunde komme tilbage til os, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ikke mindst er Kvinderne selv, der har bevirket dette. Ærede Medlemmer erindrer maaske, at der for ikke ret lang Tid siden mødte Deputationer i Landstinget, og at der stod Artikler i forskellige københavnske Blade om, at man nu maatte gøre et alvorligt Forsøg paa netop for de fattige Enkers Skyld at faa noget ud af Lovforslaget.